

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET EINDVERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS over het ontwerp van wet houdende voorzieningen in verband met het vervallen van het Organisatiebesluit Voedselvoorziening 1941. (Ingezonden 8 februari 1957.)

Mede namens de andere betrokken bewindslieden moge de ondergetekende het Eindverslag van de Commissie van Rapporteurs als volgt beantwoorden.

De ondergetekende betreurt ten zeerste, dat aan de Eerste Kamer nog slechts een inderdaad wel zeer korte termijn voor de behandeling van het onderhavige wetsontwerp ter beschikking staat, wil het nog tijdig als wet het *Staatsblad* kunnen bereiken.

Hij zegt de Kamer gaarne toe, en heeft daarbij het stellige voornemen zich ook metterdaad aan die toezegging te houden, er in den vervolge naar te zullen streven, dat ontwerpen van wet, waarvoor hij de verantwoordelijkheid draagt, zo tijdig bij de Staten-Generaal zullen worden ingediend, dat deze, en met name de Eerste Kamer, niet weer in een positie geraken als thans in het Eindverslag van de Commissie van Rapporteurs dezer Kamer onder ernstig protest als dwangpositie wordt gekwalificeerd.

Het is evenwel stellig niet te wijten aan gebrek aan deferentie voor de Staten-Generaal, dat de indiening van het onderhavige wetsontwerp eerst op 20 december 1956 plaatsvond.

De interne voorbereiding van het wetsontwerp is medio 1956 aangevangen. Het door de aard der in het wetsontwerp aan de orde gestelde materie noodwendig uitvoerige interdepartementale overleg resulteerde in de loop van de tweede helft der maand oktober in een wetsontwerp.

Nadat de ondergetekende bij Koninklijk besluit van 26 oktober 1956 was benoemd, hebben tussen eind oktober en 20 december nog plaatsgevonden het beraad over het ontwerp in de Ministerraad, het aanhangig maken van het ontwerp bij de Raad van State en het aanbieden van het nader rapport aan Hare Majesteit de Koningin, een en ander met alle daaraan verbonden ambtelijk-administratieve werkzaamheden. Deze laatste zijn, daar de afdeling Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie van het Departement van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie in deze periode nog nauwelijks bezet was, voor het overgrote deel verricht door ambtenaren van het Departement van Economische Zaken, die daarbij alle mogelijke spoed hebben betracht. Voor dit dienstbetoon is de ondergetekende zeer erkentelijk, maar uiteraard heeft deze noodwendig nog enigermate gebrekkige organisatie der werkzaamheden, waarbij die over twee, in verschillende gebouwen gehuisveste Departementen waren verdeeld, ook enige vertraging ten gevolge gehad.

Het zou dus voor de ondergetekende niet wel mogelijk zijn geweest, te bevorderen, dat het ontwerp eerder bij de Staten-Generaal werd ingediend dan thans is geschied.

Dat hierdoor met name de Eerste Kamer in tijdnood is geraakt, betreurt hij, het zij hier herhaald, ten zeerste. Hij vertrouwt, dat deze Kamer het onderhavige wetsontwerp, dat daarop naar zijn oordeel vanwege zijn strekking alleszins aanspraak heeft, niet anders zal beoordelen dan zij gedaan zou hebben, wanneer haar langere tijd voor overweging zou hebben ter beschikking gestaan.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken, Bezitsvorming en Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie,

N. SCHMELZER.